

מ"ת 50720/02/20 - מדינת ישראל נגד ארנו בטולה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 50720-02-20 מדינת ישראל נ' בטולה (עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים ארנו בטולה (עציר)
החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה
3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 11/2/20 התפתח עימות בין המשיב (להלן גם "ארנו") ובין א' ו' (להלן "המתלונן, א'"), מהלכו הטיח המשיב במתלונן 3 בקבוקים בראשו, ודקר המתלונן בשברי אחד הבקבוקים.
4. עסקין בארבעה אשר ישבו יחד, בדירת א', שתו לשכרה-המשיב וא', אנסטסיה (המכונה גם נסטיה) וחבר נוסף, ולדימיר (שכונה גם וובה)
5. מהלך הבכחנליה, מעת לעת נרדמו מי מהצדדים והתעוררו חליפין; בשלב זה או אחר סברה אנסטסיה (שהנה חברתו של המשיב לגרסתו), כי המתלונן מטריד אותה מינית ועל כן הזעיקה את המשיב; או אז תקף המשיב כאחוז בולמוס את המתלונן, כאמור בכתב האישום
6. יצוין כי מדובר באנשים שבזמנים כתיקונם הנם בעלי יחסי ידידות
7. המשיב אינו חולק על קיומה של תשתית ראייתית, אך לטענתו עצממה חלשה
8. עיינתי בתיק החקירה
9. לאחר בחינת הדברים, לא מצאתי פגם בעצמת הראיות לכאורה, בוודאי לשלב המעצר.
10. המתלונן מסר הודעות סדורות החל מיום 12/2; המתלונן ציין כי החבורה ישבה ושתתה בירות וודקה; בשלב כזה או אחר הקיץ ארנו ואמר, "מה אתם שותים"; המשיב החל מכה את ולדימיר, ואז החל תוקף את המתלונן. המשיב ואנסטסיה טענו כי המתלונן פגע מינית באנסטסיה, ואז, אליבא המתלונן, "פתאום ראיתי את ארנו לוקח בקבוק וודקה ונותן לי לראש. אחרי זה לקח בקבוק בירה ונתן לי עוד פעם בראש. אחרי זה נתן עוד פעם מכה לראש שלי עם בקבוק וודקה אחר כי הראשון נשבר. אחרי זה התחיל להביא לי בעיטות וברכיות לכל הגוף ואחרי זה הוא דקר אותי בצד שמאל שלי עם זכוכית. הוא היה מאחוריי..".

עמוד 1

11. לאחר הודעה זו, המקימה תשתית לעצמה, חזר המתלון על האירועים בהודעה מיום 16/2 (מהלכה אף הסביר כיצד ראה את המשיב מיד לאחר הדקירה), ובהודעה מיום 17/2.
12. הודעות המתלון היו קוהרנטיות, מפורטות.
13. הודעות ולדימיר שהיה בדירה של המתלון לא העלו ולא הורידו; ולדימיר למעשה טוען כל הדרך כי היה שתוי מכדי להבחין בפרטים כאלו ואחרים (הודעות 12/2, 13/2 ואילך)
14. בתיק החקירה קיימים מסמכי פציעת המתלון; המסמכים תואמים לחלוטין את תיאוריו; **די במסמכי הפציעה ובתלונות כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית**
15. עם זאת, בתיק החקירה קיימים חיזוקים רבים להודעות המתלון.
16. הודעות אנסטסיה מתחילות ביום 12/2; אנסטסיה אינה מפרטת מי היכה את המתלון, אך מציינת כי ולדימיר ישן (וובה, שו' 8); בהמשך- ולדימיר התחיל איתי (ככל הנראה הכוונה לא') כשארנו ראה את זה הוא קם לשם. הבחור שהרביצו לו הוא התקשר לאמא שלו והתחיל לצעוק ולפחד". אנסטסיה מאשרת כי היא בקשר רומנטי עם המשיב (שו' 27); בהמשך חוזרת אנסטסיה על עיקרי הדברים-
- "א' התחיל איתי והחבר שלה באה..." -החבר זה ארנו. כבר בהודעה זו יש קישור בין ההטרדה המינית, ובין תגובת ארנו, ומיד לאחר מכן "הבחור שהרביצו לו". הודעת אנסטסיה מחזקת בשלב זה את עדות המתלון
17. בהודעה נוספת מיום 13/2 מציינת שוב אנסטסיה כי "הגענו לבית של א'. א' וארנו היו כבר שתויים. ישבנו כולנו ושתינו.... ס' התחיל להטריד אותי ולגעת בי. צעקתי ואז ארנו התעורר ואמרתי לארנו שא' מטריד אותי ואז ארנו התעורר ושאל את ס' למה מטריד אותי ואז ארנו אמר לי ללכת לחנות.. וכאשר חזרתי ראיתי את א' בלי פנים וכלו מפוצץ... הבקבוקים ששתינו היו שבורים".
18. כשנשאלת אנסטסיה- "מחומר החקירה עולה שארנו הוא זה שתקף את א' משיבה אנסטסיה- "גם אני חושבת כך. אני לא חושבת שזה וובה כי הוא לא אלים וכשיצאתי וחזרתי וובה היה באותו מקום" (שו' 124); אגב, העדות משתלבת עם עדותו של וובה שישן שנת שיכורים כל העת. בהמשך עדותה מציינת אנסטסיה- "ארנו היה עצבני, היה אגרסיבי, אני פחדתי ממנו" (שו' 199); אמנם בהמשך פג החשש, אך הדברים תואמים לחלוטין גרסת המתלון.
19. אם המתלון ארנופולינה (הודעה 17/2), (אליה התקשר המתלון על מנת לקבל עזרה) מציינת כי בנה אמר שאחד הרביץ לו ונתן שלושה בקבוקים בראש (כלומר מדובר באחד הנוכחים ולא שניים, ולא אישה)
20. הודעות המשיב עצמו מעלות קשיים וסתירות; המשיב מתאר בהודעתו הראשונה מיום 12/2- ויכוח בין אנסטסיה ובין א' (שו' 11); המשיב מציין כי אינו יודע כיצד א' נפצע, זאת הגם שתמונות הזירה מגלות כי כלל הצדדים מגואלים בדם וכי הזירה רוויה כתמי דם; לטענת המשיב "לא הייתי נוכח בשום ויכוח". המשיב מציין כי המתלון היה שתוי. המשיב טוען כי על ידיו היה דם כי "הרים את הבחור" (שו' 50,55).

21. מרגע שמעמיתם את המשיב עם הודעות המתלון, ואנסטסיה, עונה המשיב- "אין לי מה להוסיף לחקירה קודמת". ראה הודעות 15/2 והודעות 17/2.

22. ביום 17/2 נערך עימות בין המשיב ובין המתלון; המתלון מטיח במשיב כי הוא זה שתקפו וגרם לפציעותיו; המשיב מכחיש.

חיזוקים נוספים

23. דוחות השוטרים באירוע עם הדעתם מלמדים על מראה הזירה ומצב הצדדים; בהגעה לזירה היה המתלון מצוי בהכרה ובר שיחה.

24. דוח פעולה מוראד סלימאן מציין כי הזעיק לזירה חוקר בשם סמיון דובר רוסית; "הגיע סמיון עם צוות פיקוח; ביקשתי ממנו לתחקר את הפצועה רוסית. תחקר אותו ומסר שהבחור השחור נתן לו מכה בראש ודקר אותו בגב עם בקבוק.. ובנוסף תחקר את הבחורה שהיתה במקום והיא שהתקשרה לחבר שלה והוא הגיע ונתן לו מכה."

25. המזכרים מעלים כי בגדי ארנו ואנסטסיה מגואלים בדם (אנסטסיה טוענת כי החליקה מהדם) וכך גם כפות ידי ארנו; אגב, אין ציון דם על בגדי ולדימיר או ידיו

26. ראה גם מזכר סמיון "ח" - "הוא (ארנו) - הגיע ונתן מכות לס" (למעשה אנסטסיה מפלילה את המשיב).

27. ראה גם תמונות מ"ב- שיירי הדם- לא נראים שיירים על ולדימיר

28. דוח צפיה מצלמות גוף דברי אנסטסיה- "אני התקשרתי לחבר שלי הוא דחף אותי, נתן לו מכה, דחף בסכין.. שחור (מוגדר ע"י השוטר- לזיהוי ארנו)".

המסקנה

29. עדות המתלון קוהרנטית וגם אם יש בה אי דיוקים - הנם מינוריים; עדות זו נתמכת בממצאי הזירה, הודעות אנסטסיה, ממצאים רפואיים, ותגובות הצדדים בהגיע השוטרים; מנגד, עדות המשיב ככברה, ומחקירתו השניה מסרב לענות ולהתעמת עם ההמצאים.

3.- סבורני אפוא כי עצמת התשתית הראייתית איתנה.

ניתנה היום, י"ב אדר תש"פ, 08 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.